

רונצ'יק יקר.

הרעיון לערוך לך "מסיבת סיום" בא מהמחשבה להעניק לך את כל האהבה וההערכה בעודך בחיים וצידה לדרך אליה אתה הולך.

לא כל אחד זוכה שישמעו הספדיו בעודו בחיים ואתה הרי לא כל אחד - יחיד ומיוחד. זה שנוצר בדמותו של יוסף שרצר.

נולדת בקיבוץ מעין צבי זה שעל הכרמל, קיבוץ קטן שהעניק לנו יופי של טבע והמון אושר. הורייך שולמית ויוסף (המכונה יוסל), ממייסדי הקיבוץ. אבייך שהיה היזם של ענף המדגה וגם ניהל אותו היה ידען גדול, אלא שככול שרבו ידיעותיו, הצטמצמה יכולתו לזכור שמות ולכן זכורה לי קריאתו לנו בכינוי "צעירצ'יק".

גדלנו בבתי הילדים בלינה המשותפת ולמדנו בקיבוץ עד התיכון. אתה בכתת "מגל" הגדולה בשכבות שהיו עם המטפלת פנינה זרמי. את התיכון למדנו בכפר גלים ומשם המשכת לשנת השרות בשדה בוקר.

שלוש מתנות העניקה כיתת מגל לשדה בוקר: דיצה, כרמלה ואותך. בסיום השנה ולאחר שכבר הכרת את עליזה, התגייסת לסיירת מטכ"ל, עברת את מסלול ההכשרה הארוך והמפרך והחלטת לעבור ליחידת מודיעין אשר בה קרה הדבר הטוב שקבע את מסלול חיייך לעתיד - קיבלת אופנוע! הרכב הדו גלגלי אפשר גמישות ויכולת תמרון מכל מקום היישר לחיקה החם של עליזה... זכית בפיס, כלומר בעליזה, ויחד הקמתם את ביתכם בשדה בוקר ושם נולדו ילדייך. כשחזרת מהלימודים המשכת לייעץ ולנהל כל מה שרק אפשר והפעם עם תואר "מהנדס".

לאחר שעזבתם את שדה בוקר ועברתם לערד יצרת את הפרלמנט של יוצאי מעין צבי. תחנתך האחרונה הינה כאן ברחובות וגם הפעם בחרת לגור בקומה ה-22, על מנת שתוכל להשקיף על חצי מדינה, לראות ולפקח על כל מה שקורה, בעיקר על הבית שלי, על החורשה והמתבן לכשעולה בלהבות.

רונצ'יק, מתוך התחשבות במצבך אני מקצר, מאחל לך דרך צלחה ושמור מקום שם למעלה.

בהערכה רבה

יואב מרגלית